

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

בפני כב' השופט צבי גורפינקל

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אניס

נגד

הנאשמים
1. סמנדר נזרוב – בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד חיון

2. רומן אגרונוב – בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מנדלמן

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחסד"פ [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע על זיכוי הנאשמים. ביום 19.01.2010 הוגש לביהמ"ש כתב אישום המייחס לנאשמים שלפנינו ביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

להלן פירוט עובדות כתב האישום המיוחסות לנאשמים:

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, הועסקו הנאשמים כמאבטחים בנמל יפו (להלן: " הנמל") מטעם חברת שניר בע"מ.

במסגרת תפקידם היו הנאשמים אחראים, בין היתר, על שמירת הסדר והביטחון בפארק הסמוך לנמל, ברחוב קדם בת"א- יפו (להלן: " הפארק").

בליל 10.01.10 עובר לשעה 23:30, או בסמוך לכך, שהו יוסף אבו עיסא (להלן: "יוסף"), סאמר אבו עמארה (להלן: "סאמר") ו- ואליד מופלח (להלן: "וואליד") (להלן כולם ביחד: " המתלוננים") יחד עם חבריהם, אדיב חפני, מור יצחק ועדן כנפו והבעירו אש במדורה בחולות, בסמוך לפארק (להלן: " המדורה").

בסמוך לאחר מכן, התפתח עימות בין הנאשמים ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: " האחר") לבין המתלוננים, על רקע טענת הנאשמים, לפיה, לצורך הדלקת המדורה, השתמשו המתלוננים בקרשים ועץ מהפארק לאחר שתלשו אותם ממקומם.

במהלך העימות תקפו הנאשמים בצוותא חדא את המתלוננים, כפי שיתואר להלן:

נאשם 1 תקף את יוסף, שלא כדיון, בכך שחבט בחוזקה באגרופו בראשו של יוסף וזה נפל על הקרקע. בהמשך, בעוד יוסף מוטל על הקרקע, תקפו הנאשם 2 והאחר, שלא כדיון, את יוסף בכך שבעטו ברגליהם בגופו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

בסמוך לאחר מכן, שלף הנאשם 1 את נשקו ותקף באמצעותו את סאמר, שלא כדין, בפניו, וזה נפל על הקרקע. בעוד סאמר מוטל על הקרקע, תקפו, שלא כדין, נאשם 2 והאחר את סאמר, בכך שבעטו בגופו.

בשלב זה, פנה ואליד לנאשם 1 ושאל מדוע מכים אותם כך ונאשם 1 בתגובה, תקף את ואליד, שלא כדין, בכך שהכה באגרופיו בראשו של ואליד וסטר בפניו. בסמוך לאחר מכן, איים נאשם 1 שלא כדין ובמטרה להפחיד את ואליד ועדן, בכך שכיוון לעברם נשק והורה להם: " לא לזוז".

בסמוך לאחר מכן, ניסה יוסף לעמוד על רגליו, אז הרים נאשם 1 את נשקו באוויר והורה למתלוננים וחבריהם שלא יזוזו.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרם ליוסף שבר בגולגולת ודימום מוחי. יוסף אושפז בבית חולים במהלכו, איבד את הכרתו, הונשם ונזקק לניתוח בגולגולתו. עם שחרורו יזדקק להמשך טיפול במסגרת שיקומית.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרם לסאמר שבר בלסת העליונה, שבר ליניארי בלסת התחתונה משמאל ושברים בשיניו וחבלה ברגלו.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמה לוואליד חבלה בראשו.

במעשיהם אלה, חבלו הנאשמים בצוותא חדא במתלוננים, כאשר נאשם 1 מצוייד בנשק חס וגרמו להם חבלות חמורות.

סקירת התשתית הראייתית שהוצגה לביהמ"ש מטעם התביעה

ע.ת. 1 – סאמר אבו עמרה

העד תאר בתקירתו הראשית כי בערב ה 09.01.10 שהה עם חבריו: יוסף וואליד, אדיב, עדן ומור בטיילת ביפו. לפי העד, בעודם יושבים ניגש הנאשם 2 לעברם, יוסף שאלו האם מותר להדליק מדורה במתחם והנאשם 2 השיב כי אכן מותר אולם אך ורק על חול היס ולא במדשאות. בהמשך, יוסף לקח קרש, "רפסודה" ממתחם בנייה שהיה סמוך למקום והבעירו את האש על חול היס. בחלוף כ 20 דק' הגיעו שני הנאשמים ומאבטח נוסף לעברם, הנאשם 1 נתן אגרוף ליוסף במצח, מבלי שהיו חילופי דברים קודם. " אני לא שמעתי מילה, למרות שהייתי לידו." (עמ' 12 ש' 12 לפרוטוקול) בעקבות המכה יוסף נפל לריצפה, לאחר מכן "הרגשתי מכה ליד השפה העליונה, מהאקדח שהנאשם 1 שלף וגם איים עלי, על מור ועל עדן עם האקדח. הוא שבר לי את הלסת והשיניים...כתוצאה מכך נפלתי על הרצפה, הרגשתי בעיטות ברגל מהנאשם 2." (עמ' 12 ש' 13 – 15 לפרוטוקול) העד תאר כי חברו אדיב ברח לאור העובדה שנאשם 1 שלף אקדח ולכן פחד, ואילו עדן ומור זעקו "משטרה" ובחלוף 2 דק' נותר מאבטח 1 בלבד ואילו השאר כבר לא היו בזירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

באשר למעשים שנעשו כלפי וואליד, תאר העד כי נאשם 1 איים עליו באקדה, ונתן לו אגרוף בראש באמצעות ידו.

העד תאר כי בפעם הראשונה שנתקלו בנאשם 2 יוסף שוחח עימו והציע לו להצטרף אליהם אולם הנאשם 2 סרב "הוא אמר שהוא שיכור והוא צריך להחליף משמרת והלך". (עמ' 13 ש' 7-8 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 השיב העד את הדברים הבאים:

ב"כ הנאשם 1 הטיחה בפני העד את העובדה שבמשטרה מסר כי היה במקום עם שתי חברותיו, עדן ומור ואילו לא ציין את שמות שאר חבריו שהיו בעת הארוע, העד השיב כי הוא השיב לשאלות השוטרים וכי הוא לא הסתיר את עובדת נוכחותם של שאר חבריו ועובדה שהוא הגיע למשטרה ביחד איתם. (עמ' 13 ש' 23-28 לפרוטוקול).

ב"כ הנאשם 1 הפנתה את העד לגרסתו של יוסף במשטרה לפיה בטרם הגיעו שאר החברים הוא ויוסף ישבו לבד בטיילת. לכך השיב העד כי לאור המכה שיוסף קיבל בראשו אין לסמוך על הדברים שהוא מוסר. "הוא התחרפן אחרי המכות, הוא לא משקר" העד שב על טענתו כי הוא, וואליד, אדיב ויוסף היו ביחד בטיילת ומאוחר יותר הצטרפו שתי החברות עדן ומור וכי הוא לא שתה וודקה לבד עם יוסף קודם לכן. (עמ' 14 ש' 1-4 לפרוטוקול)

באשר לכמות האלכוהול שנצרכה באותו הערב השיב העד כי הגם שהגיעו למקום עם בקבוק וודקה במטרה לשתות, כמעט ולא הספיקו לצרוך ממנו מאחר ומהרגע שהגיעו ועד לקרות הארוע חלף זמן מועט.

כשעומת עם הדברים שמסר במשטרה לפיהם כלל לא שתו וודקה באותו הערב וכי לא פתחו כלל את הבקבוק וכן עומת עם דברי עדן במשטרה לפיהם הם כן שתו וודקה השיב: " זה נכון, פתחנו את הבקבוק, יתכן שהיא שתתה, אני לא שתיתי, לא הספקתי לשתות." (עמ' 14 ש' 7-14 לפרוטוקול).

ב"כ הנאשם הטיחה בפני העד העובדה שאחד השוטרים שהגיעו לזירה רשם מזכר לפיו הוא הדיף ריח של אלכוהול, לכך השיב, כי היה על השוטר לבצע בדיקה ואילו השוטר לא ביצע.

בהמשך הפנתה הסנגורית את העד לדו"ח רופא מביה"ח תה"ש משעה 03.44 לפיו לא ניתן לבדוק אלא רק לאחר התפכחותו, השיב העד כי לא היה שיכור וכי הסיבה שעורר מהומה נעוצה בחוסר רצון ביה"ח וולפסון לספק לו אמבולנס על מנת שיסיעו לביה"ח תה"ש, שבו יש רופא פה ולסת. כמו כן, טען כי נופף בידיו מאחר ורצו לתפור לו את הפצעים ללא הרדמה (עמ' 14 ש' 20-28 ועמ' 15 ש' 1-2 לפרוטוקול)

כמו כן, טען העד כי טענת הנאשמים לפיה היה ברשותם סכין אינה נכונה. (עמ' 14 ש' 16-17 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

הוצגו לעד שורה של תמונות, העד לא זיהה את התמונות, לא של המדורה ולא של הקרשים, אך ציין כי ייתכן ומדובר באזור הארוע. (עמ' 15 ש' 9-6 לפרוטוקול).

העד הכחיש כל תאום גרסאות בינו לבין שאר העדים שנכחו בארוע. כמו כן, העד נשאל הכיצד מור טוענת כי הנאשם 2 השיב להצעת יוסף להצטרף למדורה במילים: "לא תודה" וכי לא מסרה כי הנאשם 2 טען בפניהם כי הוא מסטול וצריך לסיים משמרת. לכך השיב העד כי הוא עומד על גרסתו כי אלה היו מילותיו של הנאשם 2.

העד טען כי האש לא כבתה וכי לא נדרשו להם עוד קרשים לצורך שמירת הלהבה וכי משך הזמן בו ישבו עד קרות המקרה היה חצי שעה. (עמ' 15 ש' 21-19 לפרוטוקול).

העד נשאל להבדלי הגרסאות בינו גרסתו לגרסתה של עדן במשטרה. בעוד עדן מתארת כי יוסף ניגש ועקר עצים שתמכו בעצים בפארק לצורך תחזוק המדורה, טען העד במשטרה כי הם לא לקחו מוטות. בעדותו בביהמ"ש השיב כי הוא לא ראה שיוסף הלך והביא את הקרשים המדוברים ולכן הוא עומד על גרסתו. (עמ' 15 ש' 26-22 לפרוטוקול).

העד עומת עם גרסתה של עדן לפיה אחד המאבטחים צעק לעברם מדוע לקחו את העצים וכי הם יפוטרו בעקבות מעשיהם ולאחר מכן נתן לסאמר אגרוף בפנים. לפי העד הוא אינו זוכר את ההשתלשלות שתוארה וכי לטענתו לא היו כל חילופי דברים קודמים, אלא החלו להרביץ מבלי לומר מילה קודם. עוד הכחיש כי איימו על המאבטחים עם שברי בקבוק וודקה (עמ' 16 ש' 6-3 לפרוטוקול).

העד תאר כי הנאשם 1 תקף את יוסף באמצעות אקדח שהיה בצבע שחור (עמ' 16 ש' 17-15 לפרוטוקול).

העד נשאל מדוע זה לא ציין לשוטרים בהזדמנות הראשונה שהותקף/אויים באמצעות אקדח אלא כל שמסר הוא כי קיבל אגרופים לפנים, העד השיב כי לא יכל לדבר לאור הפציעה בשפה. (עמ' 17 ש' 25-28 לפרוטוקול).

העד צייר שרטוט ועליו מיקם את כל המעורבים, השרטוט הוגש וסומן נ/1. העד לא זכר היכן עמדו עדן וואליד בשעה שקיבל את האגרוף, אולם הוא זוכר כי נפל לאחור לכיוון החול וכי כל פניו היו מכוסים חול. (עמ' 16 ש' 28-26 לפרוטוקול).

לטענה שוואליד ברח מהמשטרה השיב כי וואליד לא ברח מהמשטרה השיב העד בשלילה וטען כי וואליד נבהל מהאקדח השלוף ולכן ברח. (עמ' 17 ש' 5-1 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העד טען כי הגם שבמשטרה ציין כי קיבל ממאבטח אחד בוקס ומאבטח אחר איים על עדן וואליד באקדח שלא יזוזו הוא התכוון שהם המשיכו להרביץ באגרופים ובבעיטות... "קיבלתי גם מכה מהאקדח, גם בוקס וגם בעיטות ". (עמ' 17 ש' 12-15 לפרוטוקול).

העד עמד על כך שראה בעיניו אקדח וכי חש כי קיבל מכה מאקדח ולארח מכן הנאשם 1 איים על עדן וואליד. (עמ' 17 ש' 16-19 לפרוטוקול).

העד הכחיש את טענת הסנגורית כי העדים תיאמו ביניהם את גרסאותיהם, בין היתר בנוגע לשאלת כמות המאבטחים ששהו בזירה בעת התקיפה. (עמ' 20 ש' 1-3 לפרוטוקול).

הסנגורית תחקרה את העד בנוגע למניעיו והעד אישר כי הוא תובע את חברת השמירה אך לדבריו גרסתו היא גרסת אמת: " לא עקרנו עצים ולא לקחנו קרשים למדורה, לא היינו שיכורים כשישבנו בפארק ולא תקפנו קשיש... " (עמ' 20 ש' 15-19 לפרוטוקול)

העד טען כי לא תאם עמדות עם שאר חבריו וכי זו לא הסיבה שלא השיב לשאלות השוטרים בביה"ח, אלא מאחר ולא חש בטוב מאחר והיה פצוע בפיו, " לא הרגשתי טוב, רציתי שילך...אך לא בגלל שרציתי לחשוב מה אומר" (עמ' 22 ש' 9-12 לפרוטוקול).

העד הכחיש כל החזקת סכין ושימוש בשברי זכוכית או בקרשים בוערים להתקפת המאבטחים. (עמ' 22 ש' 17-28 וכן עמ' 23 ש' 3-6 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית לעו"ד מנדלמן השיב העד את הדברים הבאים:

העד טען כי על אף העובדה שציין במשטרה כי בקבוק הוודקה כלל לא נפתח באותו הערב, הכוונה היתה שהם שתו ממש מעט. כשעומת עם דבריו אותם אמר בחקירתו במשטרה, ביום 11.1.10: " אני לא שתיתי אלכוהול, לא הספקנו לפתוח את הבקבוק" השיב כי התכוון כי שתה מעט אולי כוסית.

העד הדגיש כי לא התכוון להסתיר עובדת השתייה מהמשטרה (עמ' 23 ש' 20-28 לפרוטוקול)

העד טען כי יוסף מסר דברים שאינם משקפים את הדברים שארעו וזאת לאור המכה שקיבל בראשו, בין היתר העובדה שיוסף טען כי טרם הארוע היה ויכוח קודם בין העד למאבטח. לגרסת העד לא קדמו למכות כל חילופי דברים או ויכוחים. (עמ' 24 ש' 7-14 עמ' 25 ש' 1-2 לפרוטוקול)

העד הכחיש כי החזיק סכין באותו הערב. (עמ' 25 ש' 22-23 לפרוטוקול)

העד טען כי היו שלושה מאבטחים במקום ולא רק שני הנאשמים. כמו כן טען כי המאבטח השלישי לא הרביץ, על אף העובדה שבמשטרה טען כי נאשם 2 ומאבטח נוסף בעטו בו. (עמ' 25 ש' 8-19 לפרוטוקול)

העד נשאל מדוע בביה"ח לא היה מוכן לשוחח עם השוטר וביקש לדבר קודם עם עו"ד, לכך השיב כי היתה לו כוונה להגיש תלונה נגד השוטר במח"ש. (עמ' 26 ש' 11-15 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

ע.ת. 2 – וואליד מופלח

בחקירתו הראשית סיפר כי בעוד הוא וחבריו אדיב, סאמר, יוסף, מור ועדן ישבו בטיילת מסביב למדורה על החוף, הגיעו שלושה מאבטחים והתחילו לתקוף אותם מבלי שיקדמו לכך חילופי מילים. לפי העד, לא כל השלושה תקפו אלא נאשם 1 בלבד. הוא נתן מכה ליוסף בפנים שבעקבותיה יוסף התמוטט על הרצפה ולא קם, לאחר מכן נתן מכה לסאמר אשר גם הוא נפל על הרצפה ואילו גם הוא קיבל מכה מהנאשם 1, אבל הוא לא נפל או נפצע. בשלב מאוחר יותר יוסף קם, הקיא דם והתחיל ללכת ואילו סאמר היה עדיין על הרצפה. "הלכתי אחרי יוסף ולא חזרתי, הבנתי שהוא הולך הביתה...לא הייתי כשבאה המשטרה" (עמ' 27 ש' 12-27 לפרוטוקול).

העד לא הבחין במעשי שני המאבטחים הנוספים.

העד הוסיף כי לפני המכות הוא שאל את הנאשם 1 "מה עשינו" ולטענתו נאשם 1 השיב כי הם שברו עצים. בהמשך תאר העד כי הנאשם 1 אמר: "אל תזוז כי המשטרה בדרך" בעודו מכוון אקדח לעברו ולעבר עדן. לפי העד הוא הבחין באקדח בידו עוד בשלב בו קיבל את המכה. (עמ' 28 ש' 1-4 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית לעו"ד חיון השיב העד את הדברים הבאים"

העד נשאל האם הוא וסאמר דיברו על המקרה לפני הודעתם במשטרה, והאם הגיעו יחד לחקירה. לכך השיב העד כי השניים לא הגיעו יחד ולא חלקו מונית בהגעתם למשטרה, יום למחרת המקרה, וכי לא ראה את סאמר לפני שמסר את עדותו פרט לביקורו בביה"ח, אולם שם לא שוחחו מאחר וסאמר היה בטיפול באותו הזמן. (עמ' 28 ש' 7-10 לפרוטוקול)

העד ציין כי הם הגיעו לטיילת כחצי שעה לפני קרות הארוע. כשעומת עם גרסתו במשטרה, ממנה עולה כי בארוע התרחש כ-45 דק' לאחר שהגיעו למקום, השיב תחילה שייטכן אולם בהמשך חזר בו ואמר כי לא ייתכן שכן הוא לא הספיק לשתות, ולאחר מכן תיקן עצמו ואמר כי שתה פחות מכוס של וודקה מסוג פינלנדיה. (עמ' 28 ש' 11-17 לפרוטוקול)

העד נשאל מה עשו כשכבתה האש ולכך השיב כי האש לא כבתה וכי הם הדליקו את הקרשים רק פעם אחת ומשכך לא הלכו לחפש קרשים נוספים. (עמ' 28 ש' 18-21 לפרוטוקול)

כשעומת עם גרסתה של עדן לפיה יוסף וואליד הלכו והביאו 2 קרשים שהיו קשורים לעצים, השיב כי הוא לא ראה את ההתרחשות הנ"ל על אף העובדה שעמד בסמיכות למדורה. (עמ' 28 ש' 22-26 לפרוטוקול)

העד אישר כי הסיבה להגעתם לפארק היתה לשתות אלכוהול. (עמ' 28 ש' 18-27 לפרוטוקול)

העד אמר כי הוא לא ראה את עדן שותה אלכוהול וכי הוא מכירה שנים והיא אינה נוהגת לשתות, זאת חרף גרסתה של עדן במשטרה לפיה: "שתינו וודקה". (עמ' 29 ש' 1-2 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העד עומת עם מזכרו של השוטר שהגיע למקום שהריח ריח אלכוהול, דו"ח חדר מיון ממנו עולה כי סאמר היה שיכור כמו גם הודעתו של יוסף ממנה עולה כי הם היו שתויים לכל אלו השיב העד כי הם שתו אך מעט, לא יותר מכוסית. (עמ' 29 ש' 10-3 לפרוטוקול)

העד הכחיש הטענה כי טרם הקטטה הגיעו רק שני מאבטחים וכי הם ניסו לדבר איתם קודם. כמו כן, הכחיש טענת ההגנה לפיה יוסף קיבל את המכה הראשונה משום שהחזיק קרש עץ בוער ביד ואיים על המאבטחים. (עמ' 29 ש' 11-29 לפרוטוקול)

הוצגו לעד מס' תמונות, העד לא זיהה את הקרשים. העד טען כי דבריו במשטרה לא היו נכונים וכי הוא לא ראה את המכה שסאמר קיבל שכן סאמר עמד מאחוריו. (עמ' 30 ש' 11-6 לפרוטוקול)

כמו כן, העד הכחיש טענת הגנה נוספת לפיה סאמר החזיק בקבוק וודקה שבור ואיים על הנאשם 1. העד המשיך וטען כי היה רק בקבוק וודקה אחד אשר היה לצידו "הבקבוק היה מלא, ועובדה שהוא נשאר במקומו." (עמ' 30 ש' 18-12 לפרוטוקול)

כשנשאל באשר לאגרוף שיוסף קיבל השיב: "את האגרוף שיוסף קיבל ראיתי, בדיוק מה היה לא ראיתי, היה חשוך, זה היה בהפתעה. ראיתי שהוא תקף אותי, אך במה לא ראיתי, הוא נתן אגרוף בפנים. לא ראיתי מה היה לו ביד." (עמ' 30 ש' 28-22 לפרוטוקול)

העד הכחיש תאום עמדות בינו לבין חבריו. (עמ' 30 ש' 18-27 לפרוטוקול)

לגרסתו של העד גם הוא קיבל מכה ואין לו הסבר מדוע אדיב, מור ושאר החברים לא העידו על כך. (עמ' 31 ש' 8-6 לפרוטוקול)

העד עומת עם דבריו במשטרה מהם עולה כי היה ויכוח בינו לבין המאבטחים: "צעקתי עליו מה קרה, מה עשינו ואז המאבטח נתן לי אגרוף בראש..." לכך השיב העד כי חילופי הדברים היו לאחר שנאשם 1 נתן לו את המכה ולא לפני ולאחר מכן הנאשם 1 כיוון אליו ולעדן אקדח ואמר להם לא לזוז כי המשטרה בדרך. (עמ' 31 ש' 14-9 לפרוטוקול)

העד תאר כי למרות האיום של הנאשם 1 הוא הלך ולא חיכה למשטרה על מנת לספר להם מה עוללו לו ולחבריו, הוא לא ברח אלא הלך עם יוסף כי הוא קם מדמם. העד לא ידע להסביר כיצד זה המאבטח נתן לו ללכת חרף האיום באקדח. (עמ' 31 ש' 19-15 לפרוטוקול)

העד אישר כי המאבטחים הם אלו שהזעיקו את המשטרה בשלב מוקדם (עמ' 32 ש' 7-6 לפרוטוקול)

העד הכחיש כי עזב את המקום כדי להזעיק עזרת חבריו מיפו, כמו כן, הכחיש כי מור הזעיקה את עזרתו של רמאדן. (עמ' 32 ש' 6-1 לפרוטוקול)

העד נשאל האם הוא בטוח כי היו 3 מאבטחים נוכחים ולכך השיב כי הוא זוכר בוודאות כי היו שלושה. (עמ' 32 ש' 23-19 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העד הופנה לעימות בינו לבין הנאשם 1 בו הוא טען כי בעטו בו ולא הזכיר כלל כל אגרוף, לכך השיב כי המדובר בבלבול וכי הוא כן קיבל מכה. (עמ' 33 ש' 5-2 לפרוטוקול)
העד הכחיש ניסיון גניבת נשק מהמאבטח. (עמ' 33 ש' 8-7 לפרוטוקול)
העד הופנה לתצלומים אך לא זיהה את המקום והכחיש שימוש בשברי בקבוק או בקרשים בוערים לצורך ניסיון תקיפת המאבטחים. (עמ' 33 ש' 21-12 לפרוטוקול)

ע.ת. 3- אדיב חפני

בחקירתו הראשית השיב העד את הדברים הבאים לשאלות התובעת:
העד תאר כי הוא וחבריו (יוסף, וואליד, סאמר עדן ומור) יצאו בכוונה לשתות אלכוהול לפארק הסמוך לביתו בטיילת ביפו. בעודם יושבים ניגש הנאשם 2 והם שאלו אותו האם מותר להם להדליק מדורה והנ"ל השיב שכן אולם רק על החול ולא על מתחם הדשא או המדרכה. הם מצאו קרש, משטח על החול והדליקו אותו. לאחר שהמדורה בערה הגיעו שלושה מאבטחים, אחד מהם גבוה עם כובע אשר נתן ליוסף בוקס. הוא אינו מזהו מאחר והיה חשוך. אותו מאבטח שנתן ליוסף בוקס שלף אקדח ונתן לסאמר מכה בפנים באמצעותו ושלף אותו לעברם. העד הוסיף כי הוא ברח מאחר וראה את האקדח ופחד. כמו כן, הוסיף כי אחרי שהוא ברח הבחין במאבטח רודף אחריו והם ברחו. באשר לשני המאבטחים הנוספים העד לא הבחין במעשיהם. העד ציין כי קודם למכות לא היו כל חילופי דברים ביניהם לבין המאבטחים ולכן לא ברור לו מדוע החל להכות בהם. (עמ' 37 ש' 9 עד עמ' 38 ש' 22 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית השיב העד את הדברים הבאים לשאלות עו"ד חיון:

העד נשאל למטרת הגעתם לפארק וזה השיב כי לצורך שתייה, אולם הוא וחבריו לא שתו יותר מחצי כוס וודקה כל אחד. הוא אינו זוכר כי חבריו היו שתויים והעיד על עצמו כי לא היה שתוי, חרף הודעתו של יוסף במשטרה. העד טוען כי הארוע התרחש 5 דק' לאחר שפתחו את בקבוק הוודקה מסוג פינלנדיה. (עמ' 38 ש' 25 – עמ' 39 ש' 20 וכן עמ' 40 ש' 10-9 לפרוטוקול)
העד לא זוכר כי חבריו עקרו קרשים שתמכו בעצים בפארק לצורך הבערת המדורה. (עמ' 39 ש' 27-31 לפרוטוקול)

לעד לא היה הסבר כיצד הבקבוק היה ריק למרות שהם שתו כ"כ מעט. כמו כן, לא היה לו הסבר כיצד זה הבקבוק שבור, הוא הכחיש טענת ההגנה כי הם איימו על המאבטחים באמצעותו. (עמ' 40 ש' 28-11 לפרוטוקול)

הוצגו לעד תצלומים של הזירה ושל קרשים בוערים כמו גם בקבוק פינלנדיה שבור – לכל אלו לא היה לעד הסבר. (עמ' 41-40 לפרוטוקול)

העד נשאל האם הוא תאם את גרסתו לגרסת חבריו, העד השיב על כך בשלילה וטען כי הוא נשאר בביתו למשך תקופה לאחר המקרה לאור הפחד שתקפו. (עמ' 41 ש' 13-9 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העד טען כי ברח לפני שאמרו שהמשטרה מגיעה, וכי הוא ברח מאחר וראה את האקדח ופתח. (עמ' 41 ש' 18-21 לפרוטוקול)

כשעומת עם גרסתה של עדן כי הם עקרו עצים כדי להבעיר את המדורה השיב כי כל מה שהוא ראה זה המשטח הראשון שהם הדליקו וכי לא ראה את מה שעדן סיפרה למרות שעמד ליד המדורה. (עמ' 41 ש' 30-33 וכן עמ' 42 ש' 1-2 לפרוטוקול)

העד טען כי לא שמע את אמרתו של המאבטח בזמן ששלף את הנשק "אל תזוזו כי המשטרה בדרך", למרות שזו גרסתם של כמה מחבריו. (עמ' 42 ש' 22-24 לפרוטוקול)
העד נשאל האם ייתכן והמאבטח החזיק פנס והנ"ל השיב בשלילה. (עמ' 42-25 ש' 43 ש' 5 לפרוטוקול)

העד תאר כי לא קדם כל וויכוח למכות שקיבלו. (עמ' 43 ש' 16 לפרוטוקול)
העד נשאל כיצד זה לא הזמין משטרה אם הוא כ"כ פחד והשאיר את חבריו מאחור כשנשק מכוון כלפיהם, לכך השיב כי הוא פחד והיה בפאניקה וקודם כל הוא דאג לבטחונו ולשלומו. העד הכחיש כי ברח משום שפחד כי יעצרוהו. (עמ' 43 ש' 27-29 עמ' 44 ש' 29 וכן עמ' 45 ש' 16-25 לפרוטוקול)
העד נשאל מדוע לא התקשר לאמבולנס אם השאיר את יוסף במצב כ"כ אנוש, העד שב ואמר כי פחד וכי דאג לשלומו ובטחונו. (עמ' 44 ש' 30 – עמ' 45 ש' 6 לפרוטוקול)
העד עמד על טענתו כי הגיעו שלושה מאבטחים וכי הוא לא תאם את גרסתו על חבריו על אף העובדה שהוא אינו זוכר ואינו יודע לתאר את המאבטח השלישי או את מעשיו. (עמ' 45-46 לפרוטוקול)

ע.ת. 4- יוסוף אבו-עיסא

העד תאר את השתלשלות הארועים הבאה בחקירתו הראשית:
העד סיפר כי הוא וחברו סאמר עשו סיבוב בפארק ואח"כ חזרו לטיילת החדשה ביפו כשהיתה בידיהם שתייה חריפה מסוג וודקה. העד תאר כי שתה כ 2 כוסות, לפני הגעת סאמר הוא שתה כוס. הוא סיפר כי וואליד והבנות הצטרפו יותר מאוחר ואח"כ הם הדליקו מדורה על החול.
העד סיפר: " ישבנו שם, והדלקנו מדורה על החול. בא שומר (נאשם 2), נהיה ויכוח על עצים וזה, טענו שגנבנו עצים. למרות שאני וואליד הבאנו משטח איתנו לטיילת, כי בטיילת עצמה אין משטחים. שברנו את העצים של המשטח והדלקנו מדורה על החול. אח"כ הלך השומר, חזרו אח"כ הוא ועוד אחד (נאשם 1). אני הייתי עומד עם הגב אליהם...פתאום הופתעתי במכה...קיבלתי מכה בפנים, ומהמכה הזאת נפלתי, מה קרה אח"כ? המשיכו לתת לי מכות, לא זוכר כלום איבדתי את ההכרה." (עמ' 47 ש' 7-17 לפרוטוקול)
העד ציין כי מי שהכה אותו היה הנאשם 1, אבל אינו יודע מי הכה אותו לאחר שנפל על הארץ, שכן היה כבר מחוסר הכרה. (עמ' 47-48 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העד ציין כי כשחזר להכרה הוא התעורר לאחר ניתוח, לאחר 5 ימים, הוא התפלא ושאל את האחות שהחליפה לו אינפוזיה היכן הוא. העד טוען כי זכרונו נפגע מהפציעה וכי הוא נוטל כדורים ויש לו בעיות שינה. (עמ' 48 ש' 23-17 וכך עמ' 49 לפרוטוקול) העד תאר כי המרחק מזירת האירוע לביתו הוא מרחק של 3 דק' הליכה לכל היותר (עמ' 49 ש' 17-13 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית לעו"ד חיון השיב העד את הדברים הבאים:

העד נשאל כיצד זה במשטרה טען כי הוא זוכר שרץ לביתו ואילו בביהמ"ש תאר כי זכרונו הראשון הוא מחדר ההתאוששות בביה"ח. לכך השיב כי חקירותיו נגבו בעודו היה מטושטש ולכן לא חתם עליהן. (עמ' 50 ש' 17-6 לפרוטוקול)

העד תאר כי היו חילופי דברים, מעין ויכוח עם המאבטח הראשון שהגיע, עם המאבטח שהגיע לבדו ואז הלך (נאשם 2) באשר למדורה וכי בשלב השני לא היו כל חילופי דברים וכי הוא קיבל את המכה בהפתעה. (עמ' 50 ש' 31-18 לפרוטוקול)

העד תאר כי הוא עמד עם הגב ולכן קיבל את המכה מאחור: " עמדתי עם הגב, סאמר היה לידי, באה מכה מאחורה" (עמ' 51 ש' 5 לפרוטוקול)

העד הכחיש תאום עדויות (עמ' 51 ש' 20-10 לפרוטוקול)

העד עומת עם דבריו במשטרה מהם עולה כי התנהל ויכוח שקדם למכות, כשמולו עמדו שני מאבטחים ואילו במהלך הויכוח אחד המאבטחים נתן לו מכה בראש העד השיב כי הודעותיו נלקחו כשהיה מחוסר הכרה ומטושטש ולכן סרב לחתום וכי הדברים הנכונים אינם דבריו במשטרה אלא הדברים אותם מסר בעדותו בביהמ"ש. (עמ' 51 ש' 24- עמ' 52 ש' 11 לפרוטוקול)

ב"כ הנאשם הפנתה את העד לכך כי מדבריו במשטרה עולה כי הוא סאמר וואליד רכשו יחדיו את בקבוק הוודקה והגיעו לטיילת מצויידים בבקבוק ואילו בביהמ"ש העיד לראשונה כי שתה עוד לפני שפגש את סאמר, טענת הסנגורית היא כי השינוי בגרסה נבע מהרצון של העד להסביר את פערי הגרסאות בין גרסתו וואליד וסאמר. לפי גרסתו של העד הם היו שתויים ולפי עדותם בביהמ"ש הם שתו רק חצי כוסית. לכך השיב העד: " מהבקבוק שהבאנו לא הספקנו לשתות אפילו חצי, אני שתית שתי כוסיות, הם מזגו כל אחד כוס, הגיעו לחצי והיה המקרה." (עמ' 53 ש' 30- עמ' 54 ש' 12 לפרוטוקול)

העד אישר כי המאבטחים טענו כי הם עקרו עצים וגנבו קרשים (עמ' 54 ש' 27-26 לפרוטוקול) העד טען כי הם הביאו את העץ להבערת המדורה מאזור שהוא ליד ביתו (עמ' 54 ש' 20-18 לפרוטוקול)

כשעומת העד עם טענת עדן כי הוא הלך לעקור עצים הוא הכחיש מכל וכל הטענה. (עמ' 55 ש' 7-3 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

לפי העד, כשנכבתה המדורה הוא הלך לחוף והביא משם עצים וכן הביא עצים מלמעלה שם היו משטחים. (עמ' 55 ש' 12-13 לפרוטוקול)

ב"כ הנאשם 1 הטיחה בפני העד את הדברים שמסר במשטרה בשורות 18-20 מהן עולה כי הוא וסאמר טיילו בטיילת, שתו וודקה, היו שתויים אבל לא באו לריב או לגנוב, העד אישר כי זו האמת ולטענתו שתה וודקה אך לא בכמות כזו שלא היה אחראי על מעשיו אלא שתה כוס אחת ולאחר מכן עוד שתי כוסות. (עמ' 55 ש' 27-33 לפרוטוקול)

לפי דברי העד על אף העובדה שעמד עם הגב למאבטחים, נאשם 1 נתן לו מכה בפנים מהצד. (עמ' 56 ש' 21-28 לפרוטוקול)

העד הכחיש בתוקף טענת ההגנה לפיה הם זרקו על המאבטחים בקבוק וודקה וניסו לתקוף את המאבטחים באמצעות קרש בוער. (עמ' 56 ש' 32 – עמ' 57 ש' 29 לפרוטוקול)

הסנגורית הציגה לעד תצלומים והעד לא זיהה אותם.

העד הכחיש טענת הסנגורית כי הסיבה לנפילתו היא שכרותו (עמ' 58 ש' 22-23 לפרוטוקול)

העד סיפר כי לאחר שקיבל את המכה, סאמר רצה לגשת אליו ולסייע לו אבל המאבטחים מנעו זאת ממנו והרביצו לו. לאור תאור זה של הדברים שאלה את העד הסנגורית, כיצד הוא זוכר את ההשתלשלות הזו, שכן לטענתו הוא קיבל מכה בראש ואיבד את ההכרה. לכך השיב העד כי הוא איבד את ההכרה מהמשך המכות שקיבל. אז עימתה אותו הסנגורית עם גרסתו לפיה קיבל מכה אחת ואיבד את ההכרה מיד. העד טען כי היא טועה וכי הוא קיבל מכות נוספות. (עמ' 58 ש' 32 – עמ' 59 ש' 24 לפרוטוקול)

ב"כ הנאשם 1 שאלה את העד כיצד ייתכן שהוא אינו זוכר דבר, וטען שהיה מחוסר הכרה והתעורר רק בביה"ח כשהאחות לצידו, אבל בפועל הוא קם וברח כששמע שהמשטרה מגיעה, העד הפנה למסמכים הרפואיים (עמ' 61 ש' 32- עמ' 62 ש' 6 לפרוטוקול)

העד השיב לשאלת ביהמ"ש כי אינו זוכר האם קיבל מכה בראש באמצעות אקדח, חרף העובדה שהיו מקומות בהם העיד שכן (עמ' 60 ש' 1-21 וכן עמ' 61 ש' 2-6 לפרוטוקול)

העד אישר כי הוא תובע את חברת האבטחה על הנזקים שנגרמו לו אך טען שאינו מעיד לאור אינטרסים כלכליים שלו (עמ' 64-65 וכן עמ' 66 ש' 9 לפרוטוקול)

העד נשאל אודות עברו הפלילי אשר מכיל עבירה של גרימת חבלה חמורה והעד השיב כי מדובר בריב שהתגלע בינו לבין בת זוגו במהלכו נתן לה מכה. כשנשאל אודות עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו המצויה אף הירא ברישום הפלילי, השיב: "לכל בן אדם יש כזה. לי אין שום דבר עם שוטרים או עם מאבטחים. חוץ מהמקרה הזה מתי היה לי מקרה עם מאבטחים בעבר?" (עמ' 65 ש' 19-21 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

בחקירתו הנגדית לעו"ד מנדלמן, ב"כ הנאשם 2 השיב העד את הדברים הבאים:

הסניגור הטיח בפני העד את העובדה שחרף טענתו כי אין לו עניין עם מאבטחים ו/או שוטרים הוא הגיש תלונה כנגד שלושה שוטרים במח"ש ובעקבות התלונה הוגש נגדם כתב אישום בביהמ"ש השלום בת"א והשלושה זוכו. העד אישר כח הוגשה תלונה והעיד כי לא היה מודע כי זוכו. גם במהלך אותה פרשה טען העד כי אחד השוטרים נגחו לו בראש ונגרמו לו חבלות חמורות כתוצאה מאלימות השוטרים. לכך השיב העד בחיוב. כשעומת עם הטענה כי באותו מקרה אף החזיק בסכין ונהג בשכרות השיב, כי זה אינו המקרה שלפנינו. (עמ' 68 ש' 22-3 לפרוטוקול)

ע.ת. 5 – עדן כנפו

העדה העידה את הדברים הבאים במסגרת חקירתה הראשית:

העדה סיפרה כי היא וואליד, מור, יוסף, סאמר ואדיב ישבו בטיילת ביפו ונאשם 2 עבר לצידם ודיברו איתו בנועם ושאלו אותו האם ניתן להדליק מדורה, והנ"ל השיב שכן אך רק על החול, החברים המשיכו לצחוק איתו, הציעו לו לשתות משהו אך הוא סרב, אמר שהוא כבר מסטול והלך. יוסף וואליד הלכו להביא רפסודה שהיתה ליד פח והם הדליקו אותה על החול. בחלוף כחצי שעה האש כבתה ויוסף הלך והביא 2 קרשים שנועדו לתמוך בעצים חדשים והם הדליקו אותם. אז הגיע הנאשם 2 עם עוד 2 מאבטחים, הנאשם 2 ראה את המדורה והמאבטחים הלכו לכיוון העצים והאירו עם פנסים, והבחינו כי הקרשים נלקחו. המאבטחים חזרו והנאשם 1 שחזר לעברם במהירות רבה יותר, נתן ליוסף, שעמד עם הגב אליו, בוקס ליד העין, ויוסף נפל על הגב ונחבט בראשו. בינתיים הנאשם 2 והמאבטח השלישי החלו לבעוט בו, בעודו שרוע על הארץ ואינו מסוגל להגיב, נאשם 1 לא בעט בו. בעוד השניים בועטים, נאשם 1 פנה לסאמר ושאל מדוע הם לקחו את הקרשים, סאמר השיב כי לא לקחו ונאשם 1 נתן לו בוקס ליד הפה באמצעות חפץ שהחזיק בידו וסאמר נפל ואחד המאבטחים הנוספים בעטו בו. וואליד פנה אל נאשם 1 ושאלו מדוע הוא מרביץ לסאמר והנאשם 1 השיב: " שתוק, אל תתערב, יא בן זונה" ואליד אמר לו, למה אתה מקלל, ונאשם 1 נתן לוואליד בוקס עם האקדח, לאחר ששלפו מהמותן. העדה הוסיפה כי היא התקרבה על מנת לראות מה קרה עם יוסף שלא קם כל אותה העת, ואז הנאשם 1 שלף את האקדח לעברה והורה שאיש לא יזוז עד שלא תגיע משטרה. לאחר מסי' רגעים יוסף קם, הקיא, הסתובב, הנאשמים דיברו איתו, אמרו בוא ניקח אותך אל הקרשים ונסגור את הכל, הם התכוונו שלא קרה כלום וכולם ילכו, כך הוסיפה העדה. יוסף החל ללכת וואליד אחריו. לפי העדה, כשמשטרה הגיעה הם שאלו את המאבטחים מדוע תקפו והנאשם 1 השיב כי מחר יראו שאין קרשים ויזרקו אותם מעבודתם.

העדה הוסיפה ותיארה כי המשטרה הגיעה למקום, הנאשם 2 והמאבטח השלישי הלכו לפתוח את השער ונאשם 1 נשאר איתם, העדה ציינה כי גם היא הזעיקה משטרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העדה הכחישה טענת ההגנה לפיה הנאשמים התגוננו מפני תקיפתם של חבריה ע"י שברי זכוכית בקבוק וקרשים בוערים. (עמ' 77 ש' 9 – עמ' 78 ש' 23 לפרוטוקול)

בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 1, עו"ד חיון השיבה העדה את הדברים הבאים:

העדה טענה כי לא ביקשה להימנע מלהעיד והסיבה שלא הגיעה לשיבות הקודמות היא שלא היה לה איך להגיע.

העדה סיפרה כי היא ידידתם מזה כ 4 שנים של המתלוננים האחרים בפרשה. באשר לכמות האלכוהול שנצרכה העדה סיפרה כי הם כמעט ולא שתו מהוודקה אולי כוס שתיים, לא יותר, וכי הם לא היו שיכורים באשר אליה העידה כי היא עצמה לא שותה. (עמ' 78 ש' 27 – עמ' 79 ש' 4 לפרוטוקול).

העדה הכחישה הטענה כי העדים תיאמו ביניהם גרסאות, בין היתר באשר לתשובת הנאשם 2 כי הוא מסטול. (עמ' 79 ש' 5-8 לפרוטוקול)

לטענה שמור העידה במשטרה כי הנאשם 2 השיב להצעתם להצטרף אליהם לשתות היתה שלילית וכי הוא נמקה בכך שהוא בעבודה, השיבה בשלילה והוסיפה: " הוא אמר שהוא כבר מסטול, עוד מעט מסיים משמרת." (עמ' 79 ש' 11-13 לפרוטוקול)

העדה העידה כי הם שתו וודקה מסוג פינלנדיה.

העדה הופנתה לדבריה במשטרה שם, השתמשה בלשון רבים והכלילה את עצמה בקרב השותים ואמרה: " שתינו וודקה, אך לא היינו שיכורים" – לכך השיבה כי היא לא שתתה. (עמ' 79 ש' 15-16 לפרוטוקול)

העדה שבה על גרסתה כי לא קדמו חילופי דברים טרם המכה אותה נתן הנאשם 1 ליוסף. (עמ' 79 ש' 23-27 לפרוטוקול) כמו כן, אישרה כי כשהמאבטחים הגיעו הם בדקו קודם שהקרשים הוצעו מהמקום. (עמ' 79 ש' 20-22 לפרוטוקול)

העדה טענה כי איש לא נגע בקרש דלוק. (עמ' 80 ש' 2 לפרוטוקול)

העדה עומתה עם הדברים שמסרה במשטרה לפיהם אינה בטוחה כי הנאשם 1 הכה באמצעות אקדח ולכך השיבה כי כן אמרה במשטרה שזה היה אקדח. (עמ' 80 ש' 7 לפרוטוקול) העדה הכחישה הטענה כי ייתכן שדובר בפנס (עמ' 81 ש' 9-10 לפרוטוקול) עוד הוסיפה: " אני בטוחה שראיתי אקדח, אך לא בטוחה שהמכה שקיבל וואליד היא מהאקדח. כשראיתי את האקדח נבהלתי. אך בטוח אויימנו ע"י האקדח. " (עמ' 81 ש' 16-17 לפרוטוקול) ובשלב מאוחר יותר הוסיפה: " הוא לא השתמש באקדח כדי להכות, לא ראיתי שהוא חבט עם האקדח בוואליד." (עמ' 82 ש' 14-15 לפרוטוקול)

עוד הוסיפה, כי "כשוואליד קם, הוא ניסה להגן על סאמר ושאל את המאבטח מדוע הוא מרביץ לו, ואז המאבטח נתן לו אגרוף בראש, הם התווכחו, ואז שלף האקדח" (עמ' 82 ש' 18-19 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

"האלימות היתה לפני שהוא שלף את האקדח, אך פחדנו מהאקדח." (עמ' 83 ש' 7-8 לפרוטוקול)
 העדה סיפרה כי לאחר שיוסף נפל הוא קם ושוחח עם המאבטחים, חרף טענתו כי הוא התעלף
 והתעורר בביה"ח. לפי העדה, הוא דיבר עם המאבטחים, הוא לא ברח, הוא לא היה עצמו, הוא הלך
 בכוחות עצמו והמאבטחים לא מנעו ממנו ללכת. (עמ' 80 ש' 10-14 לפרוטוקול)
 העדה תיארה כי היא לא ידעה שהמטרה בדרך, חרף דבריה במטרה שם אמרה כי הנאשם 1
 הזמין מטרה. (עמ' 80 ש' 15-18 לפרוטוקול)
 עוד סיפרה העדה, כי אדיב ברח אולם וואליד לא ברח אלא הלך לכיוונו של יוסף. (עמ' 80 ש' 22-23
 לפרוטוקול)
 העדה הכחישה תיזת ההגנה לפיה היא פוחדת מהמתלוננים ולכן היא מעידה על פי גרסתם. (עמ' 81
 ש' 4-5 לפרוטוקול)
 העדה טענה שלא בעטו בסאמר אלא ביוסף. (עמ' 81 ש' 23-25 לפרוטוקול)
 העדה עמדה על טענתה כי היו שלושה מאבטחים. (עמ' 82 ש' 23-26 לפרוטוקול)
 העדה הופנתה לתצלומים אשר לא זיהתה אותם. (עמ' 83 ש' 12 – 18 לפרוטוקול)

בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 2, עו"ד מנדלמן, השיבה העדה את הדברים הבאים:

העדה תיארה כי באותו הערב הגיעה ביחד עם מור כאשר שאר החברים כבר היו במקום. (עמ' 84 ש'
 2-3 לפרוטוקול)
 העדה שבה על טענתה כי הנאשם 2 טען בפניהם שהוא מסטול. (עמ' 84 ש' 4-7 לפרוטוקול)
 העדה שבה על טענתה כי לא קדמו חילופי דברים טרם המכה שהוכה בה יוסף. (עמ' 84 ש' 13-14
 לפרוטוקול)
 העדה טענה כי שני המאבטחים (הנאשם 2 והמאבטח השלישי בעטו ביוסף לאחר שנפל, יחד עם זאת
 אינה זוכרת היכן בעטו בו וכי מור הבחינה שכן עמדה ליד (עמ' 84 ש' 18-27 לפרוטוקול)
 העדה טענה כי לא שמעה שהמאבטחים הזעיקו את המשטרה ובאומרה במטרה כי המאבטחים
 הזמינו משטרה התכוונה לכך שהם הלכו לפתוח את השער. (עמ' 85 ש' 1-3 לפרוטוקול)

ע.ת. 6- מור יצחק

העדה תיארה את השתלשלות הארועים הבאה בחקירתה הראשית:
 העדה תיארה כי היא ועדן הגיעו לאחר שארבעת ידידיהם כבר נכחו בטיילת. היא תיארה כי השישה
 ישבו עד שראו את הנאשם 2 עושה סיור, הם שאלו אותו האם אפשר להדליק מדורת, וזה השיב כי
 ניתן על החול. הם הציעו לו להצטרף אך הוא השיב כי הוא צריך לסיים את העבודה. (עמ' 85 ש' 22-
 27 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העדה המשיכה ותיארה כי הם אכן הלכו לשפת הים, הדליקו אש והבחינו בשלושה מאבטחים בודקים את הסביבה, העדה הוסיפה כי הם כנראה ראו את הקרשים מליד העצים ומיד באו ותקפו את המתלוננים. (עמ' 85 ש' 27-29 לפרוטוקול)

העדה העידה כי נאשם 1 הוא היה הדומיננטי, הרביץ ליוסף אשר נפל על הארץ, נתן לו בוקס בבטן וקיבל מכה בראש. לאחר מכן הכה את סאמר באזור הפה. את הנאשם 2 היא לא ראתה מכה פרט למס' בעיטות ברגליו של יוסף, לאחר שזה היה שרוי על הקרקע. (עמ' 86 ש' 1-4 לפרוטוקול) לפי העדה, הנאשם 1 נתן מכה לסאמר באזור הפנים בעודו מחזיק חפץ בידו, פנס או אקדח. (עמ' 86 ש' 5 לפרוטוקול)

העדה תיארה כי כוון כלפיהם אקדח וכי זעקו שלא יזוזו וכי הם יזמינו משטרה. (עמ' 86 ש' 8-9 לפרוטוקול)

העדה סיפרה כי היו שלושה מאבטחים ושלבסוף הצטרף אדם נוסף שהוצג כמנהל שלהם. (עמ' 86 ש' 9-10 לפרוטוקול)

עוד תיארה, כי יוסף לא קם במשך מס' דקות, לעומת זאת, סאמר קם לאחר מס' דק' אך כל פניו היו מגואלים בדם. לאחר שיוסף קם, נאשם 1 הרים את האקדח ואמר לו לא לזוז, ויוסף החל ללכת לכיוון ביתו, סאמר עמד עד שהמשטרה באה והעלו אותו לאמבולנס, ואילו יוסף הגיע לביה"ח עם אביו. באשר לוואליד תיארה כי אולי קיבל מכה קטנה בראש מנאשם 1. (עמ' 86 ש' 11-15 לפרוטוקול)

העדה הכחישה טענת ההגנה לפיה חבריה תקפו את המאבטחים באמצעות שברי בקבוק וקרשים בוערים והוסיפה כי הבקבוק נותר שלם. (עמ' 86 ש' 16-18 לפרוטוקול)

העדה השיבה את הדברים הבאים לב"כ הנאשם 1, עו"ד חיון במסגרת חקירתה הנגדית:

העדה הכחישה טענת הסניגורית כי היא ביקשה להימנע מלהעיד לאור חששה מהמתלוננים האחרים וטענה כי לא היתה לה דרך להגיע. (עמ' 87 ש' 2-10 לפרוטוקול) העדה תיארה כי היא הלכה עם סאמר לביה"ח תה"ש, שם ב 05:00 נגבתה עדותה. היא טענה כי סאמר לא היה שתוי, אלא היסטרי לאור העובדה שלא יכלו לטפל בו בוולפסון. (עמ' 87 ש' 18-25 לפרוטוקול)

העדה הכחישה תיאום עמדות/ גרסאות בינה לבין שאר המתלוננים. (עמ' 88 ש' 3 לפרוטוקול) עוד העידה העדה כי היא הבינה כי המאבטחים הזמינו משטרה. " נאשם 1 איים עלינו עם האקדח ואמר שהמשטרה בדרך ושלא נזוז. (עמ' 88 ש' 5 ו 8 לפרוטוקול) כשנשאלה אודות השיחה הראשונית עם הנאשם 2 השיבה כי הוא אמר שהוא מסיים משמרת וכי אינה יודעת אם שתה. (עמ' 88 ש' 9-10 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואחי

כמו כן, סיפרה כי המאבטחים הלכו לכיוון העצים עם פנסים, וכי היא הבחינה באור מהפנס. הגיעו אליהם פנו אליהם ושאלו אותם מדוע הם שברו את העצים "והם תקפו בו זמנית, או שנייה לאחר מכן. הנאשם לא נתן ליוסף לענות כי מיד תקף. הם התנפלו עלינו מיד כששאלו, לא חיכו להסבר. הכל היה בשניות" (עמ' 88 ש 11-14 לפרוטוקול)

באשר לקרשים העידה כי לא ראתה את יוסף עוקר את העצים אבל הבינה שהוא שבר את העצים וגם שמעה שהם לקחו קרש אחד. בסופו של יום העידה כי יוסף אכן הלך והביא את הקרשים (עמ' 88 ש 18-19 לפרוטוקול)

העדה זיהתה את הקרש ואמרה: " הקרש שיוסף חזר איתו, דומה לזה שבתמונה 4. זה קרש שליד העצים. איני יודעת אם זה הקרש הספציפי. " (עמ' 88 ש 27-28 לפרוטוקול)

באשר למשך הזמן בו שהו במקום השיבה העדה כשעתיים. (עמ' 89 ש 2 לפרוטוקול)
עוד הוסיפה כי טרם הדליקו את המדורה, חבריה ישבו על הספסל ושתו, היא לא שתתה. כשהגיעה למקום ראתה בקבוק לידם, הם אמרו לה ששתו, אך לא אמרו כמה, אלא אמרו לה שהם יושבית ושותים. עוד הוסיפה: " הבקבוק היה כמעט ריק כשהגענו. אם הם העידו שעוד לא הספיקו לפתוח את הבקבוק, אין לי מושג מדוע אמרו, הבקבוק היה כמעט גמור, והם היו 4". (עמ' 89 ש 2-6 לפרוטוקול)

העדה השיבה כי אינה יודעת מדוע תקפו קודם את יוסף, העידה כי הוא קיבל 2 מכות אחת בבטן והשניה בפנים ולאחר מכן נפל על הארץ. (עמ' 89 ש 7-15 לפרוטוקול)

העדה הדגישה כי אינה יודעת מה הוא אותו חפץ עימו הכה הנאשם 1 את סאמר, האם זה אקדח או פנס. יחד עם זאת, העידה כי את האקדח ראתה רק לאחר שסאמר קיבל את המכה בפנים ואילו את הפנס ראתה עוד קודם. (עמ' 89 ש 21-26 לפרוטוקול)

העדה טענה כי אינה זוכרת שסיפרה במשטרה כי לאחר שסאמר נפל בעטו בראשו כמו בכדור, וכי אינה זוכרת סיטואציה כזו. (עמ' 90 ש 6-9 לפרוטוקול)

העדה עומתה עם העובדה שגרסתה תואמת את זו של סאמר אך עדן וכל השאר טוענים שסאמר נפל ומיד קם, עובדה זו בצרוף העובדה שהיא ליוותה את סאמר מצביעות, כך ההגנה, על תיאום הגרסאות ביניהם. העדה הכחישה הטענה. (עמ' 90 ש 10 – 13 לפרוטוקול)

העדה שבה על טענתה כי המאבטח, נאשם 1, לא הותקף. (עמ' 90 ש 21-22 לפרוטוקול)
עוד הוסיפה כי היא הבינה ש"הצד שלהם" (הכוונה לנאשמים) הזמין משטרה. (עמ' 90 ש 25 לפרוטוקול)

העדה ציינה כי היא לא ידעה שמדובר במאבטחים, כי ביפו הכל יכול לקרות, יכולים להתנפל על כל אחד, כל מיני אנשים. (עמ' 91 ש 1-4 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העדה נשאלה מדוע במקום להזעיק משטרה פנתה לחבר על מנת שיביא חברים שיסייעו לידידיה. העדה טענה שהיא ביקשה את עזרתו של ראמאדאן אך לא ביקשה כי יבוא עם עוד חברים (עמ' 91 ש' 5-17 לפרוטוקול)

בחקירתה הנגדית לעו"ד מנדלמן, ב"כ הנאשם 2 השיבה את הדברים הבאים:

העדה תיארה שוב כי השיחה הראשונה עם הנאשם 2 היתה באווירה טובה וכי הנ"ל סרב להצעתם להצטרף אליהם לשתות ואמר: "לא, אני בעבודה". (עמ' 93 ש' 2-4 לפרוטוקול)

עד השלב הבא חלפה כחצי שעה, והיא לא שמעה ויכוח בין יוסף למאבטחים טרם ארוע המכות. (עמ' 93 ש' 5-9 לפרוטוקול)

העדה טענה כי היו 3 מאבטחים, ובמשטרה כשתארה את הבחור עם הזקן, התכוונה לנאשם 1 ולא לנאשם 2. היא הדגישה כי המאבטח עם הכובע השחור, הנאשם 2 נכח אך לא תקף פרט לחלקו בהתחלה. (עמ' 93 ש' 15-18 לפרוטוקול)

סקירת התשתית הראייתית שהוצגה לביהמ"ש מטעם ההגנה

ע.ה.1- נאשם 1 סמנדר נזרוב

בחקירתו הראשית בפני ביהמ"ש העיד הנאשם כי הינו בן 32, עלה בשנת 1998 מאוזבקיסטן, נשוי ואב לילדה בת 3 ומצפים לילד נוסף, שרת ביחידת דובדבן בצבא וכי הוא ג'ודאי בעל תארים ומדליות אשר ייצג את ישראל בתחרויות בינלאומיות.

באשר ליום הארוע, תאר הנאשם כי הוא עבד כשנה בחברת האבטחה שניר, ואבטח את נמל יפו והפארק החדש, הוא שימש כאחראי משמרת, בכלל ובאותו ערב בפרט. באותה משמרת עבדו הוא, נאשם 2, ועוד שני מאבטחים נוספים. הנאשם תאר כי יש שני שערים למתחם, יש שומר בנמל עצמו ושומר בפארק.

הנאשם תאר כי כל שעה מתבצע סיור, כאשר באותו הערב נאשם 2 ביצע סיור לבדו בשעה 21:30 ואילו ב 22:30 הוא התלווה אליו, במהלך אותו סיור הבחינו ב 4 אנשים השוברים עצים ואוספים אותם. עוד תאר, כי עברו לידם, הלכו לכיוון העצים כדי לאמת את חששם כי המדובר בקרשים של הפארק, ואכן חששם אומת. נאשם 2 צילם ואילו הוא ירד לעבר החבורה לבדו תחילה. כשהגיע אליהם, תאר כי הם הבינו כי הוא חושד בהם כי חיבלו בקרשים, הנאשם פנה לעברם ושאלם מדוע עשו זאת ויוסף לקח קרש בוער ואילו סאמר שבר בקבוק, והשניים התקרבו לעברו, יוסף הרביץ לו עם הקרש וסאמר זרק לעברו את הבקבוק. בתגובה לכך, תאר הנאשם כי הטיח את יוסף על הרצפה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-10-24619-01 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

ומיד לאחר מכן פנה לסאמר וגם בו חבט והפילו לארץ. עוד תאר, כי אמר להם לא לזוז וכי תגיע משטרה, יוסף וסאמר קמו מיד, שמעו כי המשטרה מגיעה ויוסף ברח רק סאמר והבנות נותרו. (עמ' 95 ש' 16- עמ' 96 ש' 3 לפרוטוקול)

הנאשם הוסיף כי טרם תחילת הארוע הוא יצר קשר עם מיכאל מוזס בקשר וביקש ממנו כי יזעיק ניידת משטרה למקום, זאת מאחר והבחין כי המדובר בחבורת שתויים אשר לא ניתן לתקשר עימם, יחד עם זאת ציין כי פתח עימם בשיחה, שאלה, מדוע השחיתו הרכוש. (עמ' 96 ש' 4-7 לפרוטוקול) הנאשם טען כי רק הוא והנאשם 2 היו נוכחים וכי המאבטח השלישי לא יכול היה ליהיות נוכח שכן שני המאבטחים הנוספים היו מוצבים בשער הדרומי ובשער המרכזי של המתחם. (עמ' 96 ש' 9 לפרוטוקול)

הנאשם תאר כי המשטרה הגיעה כ 20 דקות מאז תחילת הארוע, בתשאל הראשוני הנאשם תאר כי המתלוננים עקרו את הקרשים והבעירו אותם, וסיפרו כי ייתכן ויפוטרו בעקבות התקרית. הנאשם סיפר כי ביקש להמשיך לעבוד באותה המשמרת לאור מצבו הכלכלי ואת עדותו המלאה מסר בשעה 03:00. (עמ' 96 ש' 10-13 לפרוטוקול)

הנאשם תאר כי הטיחו בפניו במשטרה כי הוא והנאשם 2 תקפו את הבנות, על אף שלא נגעו בהן כלל, ולאור מצבם של יוסף וסאמר אשר היו בביה"ח הם נחקרו כחשודים. (עמ' 96 ש' 14-16 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי הנשק לא יצא כלל מהנרתיק, וכי הוא קשור עם שרוך בטיחות על מנת למנוע ניסיונות גניבה, כך שגם לא ניתן לתת באמצעותו מכה עם תנופה, שכן השרוך מגביל טווח פעולה. הנאשם שב על עמדתו מסי' פעמים כי האקדח לא יצא מנרתיקו. הנאשם אישר כי אמר להם לא לזוז כי המשטרה בדרך. (עמ' 96 ש' 17-23 לפרוטוקול)

הנאשם סיפר כי במסגרת עבודתו מזמינים את המשטרה לעיתים תכופות, כדבר שבשגרה ובשיתוף פעולה מלא עימם, לאור הקשיים המצויים במקום. (עמ' 96 ש' 24-28 לפרוטוקול)

הנאשם אף הכחיש כי נתן את המכה באמצעות פנס, לטענתו כל המכות שניתנו על ידו ניתנו ללא חפצים, כמו כן, הוסיף כי באותו הערב לא היה איתו כלל פנס. (עמ' 97 ש' 1-3 לפרוטוקול) הנאשם התבקש להבהיר למה התכוון במשטרה כאשר תאר כי יוסף לא היה נקי, הנאשם מסר כי התכוון לכך שליוסף היה סכין. (עמ' 97 ש' 4-5 לפרוטוקול)

הנאשם השיב את הדברים הבאים בחקירתו הנגדית לב"כ המאשימה, עו"ד אניס:

הנאשם תאר כי בחב' שניר עבד כשנה, לפני כן עבד בחברת שמירה 24 ובחברת ניקיון אך לאור השכר הנמוך עזב והחל לעבוד בשניר.

עוד תאר, כי קיימות 3 משמרות 07:00-15:00, 15:00-23:00, 00:00-07:23. הוא נהג לעבוד צהריים ולילה. כשבועיים לפני הארוע הוא התמנה לאחראי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

נהלי המקום הם לערוך סיור במתחם מידי שעה, קיימים שלושה מאבטחים בשטח ואחראי אחד, משך כל סיור הוא כ-20 דק' 15 דק', המרחק בין כל מאבטח למאבטח אחר הוא כ-100 מ'. (עמ' 97 ש' 15-21 לפרוטוקול)

הנאשם תאר כי ב-22:30 הוא התלווה לנאשם 2 לסיור מאחר וזה היה לפני החלפת משמרת ועליו לוודא, בתור אחראי משמרת כי הכל תקין וכי הוא מבצע החלפה מסודרת. (עמ' 97 ש' 22- עמ' 98 ש' 2 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי הוא ראה במו עיניו את יוסף וואליד שוברים את העצים, אלמלא היה רואה לא היה ניגש לעברם, הסיבה שטען כי 4 שברו היא כי הוא התייחס אליהם כחבורה אחת, הם היו ביחד. (עמ' 98 ש' 3-9 וכן עמ' 99 ש' 1-2 לפרוטוקול)

הנאשם עומת עם גרסתו במשטרה ממנה עולה כי הבחין ביוסף הולך עם שני קרשים, אך לא עולה כי ראה אותם שוברים, הנאשם טען שוב כי הוא ראה אותם שוברים. (עמ' 98 ש' 10-14 לפרוטוקול) הנאשם תאר כי נאשם 2 נותר ליד העצים לצלם ואילו הוא התקדם לעבר החבורה לבדו אשר היו כ-10-12 מ' מהעצים. (עמ' 98 ש' 16-18 לפרוטוקול)

הנאשם השיב כי לא איבד עשתונותו והגיב כשם שהגיב לאיום על עבודתו אלא לאור האיום שחש על חייו מצד החבורה לאור הקרש הבוזרת והבקבוק, וכי הוא ניגש אליהם תחילה על מנת לשוחח. (עמ' 98 ש' 22-26 וכן עמ' 100 ש' 1-3 לפרוטוקול)

הנאשם עומת עם דבריו במשטרה לפיהם יוסף ניסה להרביץ לו אך לא עולה כי בפועל הרביץ עם הקרש, הנאשם השיב כי הוא כן הוכה בפועל: " יוסף פגע בי עם המקל בחזה ובגב וגם ברגליים...הוא כן הרביץ לי בסופו של דבר. כן סיפרתי כך לשוטרים." (עמ' 99 ש' 16-18 לפרוטוקול) הנאשם ציין כי הוא לא ראה שרומן קיבל מכה ברגל אבל ראה את צליעתו. (עמ' 99 ש' 24-28 לפרוטוקול)

עוד ציין הנאשם כי השתמש בלשון רבים: " עשינו הגנה עצמית" מאחר ורומן הגיע לסייע לו, יחד עם זאת רומן היה מאחוריו ולכן לא ראה את מעשיו. (עמ' 100 ש' 4-6 לפרוטוקול)

הנאשם הבהיר כי המרחק בין החבורה לעצים היה כ-50 מ', אולם הוא ירד לעברם וכשניסה לדבר איתם המרחק עמד על כ-10 מ'. (עמ' 100 ש' 7-9 לפרוטוקול)

הנאשם תאר כי דיבר עם מיכאל זיס על מנת שיקרא למשטרה כשירד מכיוון העצים לחבורה. (עמ' 100 ש' 10-12 לפרוטוקול)

הנאשם לא ידע להשיב לשאלת התובעת מדוע מיכאל טוען כי הנאשם 2 הוא שפנה אליו להזמין את המשטרה, הנאשם טען כי גם הוא שוחח עימו. (עמ' 100 ש' 13-14 לפרוטוקול)

התובעת שאלה את העד האם זה נכון שהחבורה לא הוציאה לפועל את איומיה, דהיינו כי בפועל לא תקפוהו עם הקרש ועם הבקבוק- הנאשם הכחיש ושב על טענתו כי הוא בפועל הותקף, אחרת לא היה תוקף בעצמו ושאל, אם לא תקפוהו מהיכן הסימנים על בגדיו. "התחלתי לדבר איתם, ראיתי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

שהם מאיימים עלי מעשית, אחד זרק שבר בקבוק, לא פגע בי בראש אלא בכתף, השני הרביץ עם המקל הנוער. (עמ' 100 ש' 23-15 לפרוטוקול)

הנאשם שב על טיעונו כי הותקף כי הוא חשש כי יעשו בו וברומן לינץ', כי המדובר בסה"כ בשני קרשים וזו לא סיבה מספקת מבחינתו לתקוף אלמלא היו תוקפים אותו מראש, כי הוא בעל משפחה ולא הגיע מתוך מטרה להתקוטט, כי לא איבד את עשתונותיו והוא ניגש אליהם בניסיון הידברות, אך "הרבצתי כי הם התחילו" (עמ' 101 ש' 14-3 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי לרוב אינו מחזיק בפנס, הוסיף כי המשמרת החלה בשעה 15:00 בשעה שעוד יש אור ולכן גם רומן לא לקח פנס. עוד תאר כי במקום קיימת תאורה (עמ' 101 ש' 18-15)

הנאשם טען כי לא הכה עם פנס או עם אקדח. ואדיב ברח כי שמע שהמשטרה בדרך. (עמ' 101 ש' 15-21 לפרוטוקול)

לפי הנאשם, הנאשם 2 נשאר עם המתלוננים ואילו הוא הלך לכיוון השער על מנת לפתוח אותו למשטרה, הוא לא חשש לשלמו של הנאשם 2 בשלב זה להשאירו לבדו עם המתלוננים. (עמ' 101 ש' 22-25 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי על אף העובדה שבחקירתו במשטרה לא ציין כי חשש שסאמר ניגש לעברו עם הבקבוק על מנת לנסות לגנוב ממנו את הנשק, אך בשעת העימות הוא טען זאת בפניו של סאמר מאחר ורומן, הנאשם 2 סיפר לו זאת, הוא לא ידע זאת בזמן אמת. (עמ' 101 ש' 28-26 לפרוטוקול)

כמו כן, גם באשר לסכין של יוסף, הנאשם טען כי הוא לא הבחין בסכין אלא רומן זעק לעברו כי ליוסף סכין וכי הוא ציין זאת במשטרה באומרו כי יוסף לא היה נקי. (עמ' 102 ש' 3-1 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי סאמר לא בעט בו באמצעות הרגליים אלא זרק לעברו את הבקבוק (עמ' 102 ש' 6-4 לפרוטוקול)

הנאשם ציין כי הוא לא נזקק לטיפול רפואי, אולם היו לו סימנים אדומים בחזה ובגב, הבקבוק נזרק לעבר הכתף ואילו הסימנים ברגל היו מהמקל. מיכאל לא ראה הסימנים מאחר ולא הוריד בפניו את בגדיו, אולם במשטרה הראה את חבלותיו. (עמ' 102 ש' 12-7 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי עדן אינה מתארת את הדברים כפי שהיו בטענתה שהוא הציע ליוסף לסגור את הדברים, הנאשם הכחיש הטענה מכל וכל וטען כי הוא כלל לא רצה לסגור את העניין. (עמ' 102 ש' 16-19 לפרוטוקול)

הנאשם נשאל האם הוא נעלב מכך שהבנות צחקו ולכן הרביץ ולכך השיב בשלילה. (עמ' 102 ש' 25-28 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

התובעת עימתה את הנאשם עם התאור שמסר בעימות עם מור כי יוסף שבר את כל העצים כשבפועל רק 2 נשברו ולכן זוהי דוגמא להגזמותיו. הנאשם השיב כי העיקר הוא שיוסף שבר וכי הוא אינו נוטה להגזמות. (עמ' 103 ש' 6-1 לפרוטוקול)

כשציין כי יוסף וסאמר הרביצו לו, פרט בביהמ"ש כי חלקו של סאמר הוא בהשלכת הבקבוק לעברו. (עמ' 103 ש' 8-7 לפרוטוקול)

לשאלה מדוע לא ציין במשטרה כי נשקו היה קשור, השיב כי לא חשב על כך בזמנו. (עמ' 103 ש' 11-9 לפרוטוקול)

לטענה כי חששו מפיטורים ואיבדו עשתונותיהם השיב הנאשם שוב כי: " אם הם לא היו מתחילים לא הייתי צריך להתגונן. לא יכולתי לעמוד ולהסתכל שיתנו לי עם מקל האש ועם הבקבוק השבור. יש לי משפחה, הגנתי על עצמי." (עמ' 103 ש' 16-15 לפרוטוקול)

בתקירתו החוזרת לבאת כוחו השיב כי הוא מורגל בשליטה עצמית כחלק ממארג הכישורים הנדרשים בג'ודו. כמו כן, השיב כי המשטרה לקחה את האקדח ללא השרוך, אך אח"כ הוא נתן את השרוך לשוטר כדי להחזיר את השרוך למנהלו, גנדי. (עמ' 103 ש' 28-21 לפרוטוקול)

ע.ה. 2- הנאשם 2 – רומן אגרונוב

הנאשם מסר את הפרטים הבאים בעדותו הראשית בביהמ"ש:

הנאשם תאר כי הינו בן 23 ועלה לארץ בשנת 1995.

הנאשם תאר כי עבד בתברת השמירה פחות מחודשיים וכי עבד במתחם נמל יפו בעוד הנאשם 1 הוא האחראי.

הנאשם תאר שיגרה של ונדאליזם, ובעיות במקום ולכן היה זה עניין שבשגרה שסייר מזמין משטרה, אשר נוהגת להגיע לאחר כ 40 דק.

באותו הערב, הוא שימש כסייר, בסביבות השעה 22:00 ערך סיור, כי ידע שהוא לקראת סיום משמרת, הוא הבחין בכמה חברה, ששה יושבים ושותים וודקה, השתוללו, צעקו, התנהגו כשיכורים, לא ידע כמה שתו, שאלו מה שלומו, הציעו לו לשתות כוסית והשיב כי אינו יכול משום שהוא בתפקיד בעבודה, הם שאלוהו האם יזמין להם משטרה במידה ויבעירו מדורה ולכך השיב כי מותר להם להבעיר אש בחולות ולא הגבעה או על הבטון. (עמ' 104 ש' 17-3 לפרוטוקול) כמו כן, ציין הנאשם כי הציוד היחידי שהיה ברשותו הוא המעיל וכי הוא לא היה מצוייד באקדח. (עמ' 104 ש' 18 לפרוטוקול)

הנאשם תאר את השתלשלות הארועים שארעה לאחר מכן, הנאשם טען כי הוא התקשר בקשר ושאל מה קורה עם ההחלפה שלו, האחראי הנאשם 1 הגיע לפארק על מנת לעשות עימו סיור אחרון, הם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

אכן ביצעו את הסיור, הבחינו בבחור יורד עם קרשים, אשר ניכר בהם שהם אינם מהבית, אלא מהפארק, הם הבחינו באש, נאשם 1 דיבר בקשר וביקש ממייכאל שיזמין משטרה, ומייכאל אמר שיזמין. הנאשם 1 ו 2 ראו בחור שזורק את הקרשים למדורה, נאשם 1 שאל אותם מהיכן הקרשים, הנאשם סיפר כי הוא והנאשם 1 עלו כדי לראות את העצים וראו שהכל עקור, הנאשם 2 ניסה לצלם באמצעות הנייד אך זה אורך זמן. הנאשם 1 ירד לעבר החבורה, נאשם 2 ביקש ממייכאל שיזמין משטרה, אך הוא לא השיב לו, עד שענו לו בקשר, נאשם 2 התבונן למטה והבחין שמתקוטטים, הבחין כי ידי המתלוננים הן לעבר הנשק של הנאשם 1, חשש מכך, חשב כי הם שיכורים ואז שניים תקפוהו בבעיטות, הוא לא הבחין באשר למה שקרה לנאשם 1, הוא הפיל אחד מהחבורה על הרצפה כדי שירגע, מישהו אחר, בעט בנאשם 2 בגופו ונאשם 2 הפילו גם כן. הוא ראה שאחד מהחבורה מרים בקבוק לעברו, הוא מעיד על עצמו שנתן דחיפה והאדם קיבל אגרופ ליד העין, אחר הוציא סכין כדי לדקור או להפחיד והנאשם נתן לו מרפק והוא נפל על הרצפה וברח. הנאשם 2 העיד כי אינו זוכר אילו מכות נתן למי. (עמ' 105 ש' 7-1 לפרוטוקול)

הנאשם עומת עם טענת המתלוננים כי הם תקפו אותם בהפתעה, לכך השיב כי אין שחר לטענה שכן הם לא חיפשו לריב איתם, וכי הם תקפו תחילה את הנאשם 1. (עמ' 105 ש' 17-10 לפרוטוקול)
עוד תאר כי רובם ברחו.

הנאשם טען כי לא ראה כלל נשק ובין היתר גם לא ראה את נאשם 1 שולף אקדח לכיוון המתלוננים או מכה באמצעותו, כל שראה הוא ניסיון המתלוננים לקחת את נשקו של הנאשם 1. (עמ' 106 ש' 2-1 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית השיב לשאלות התובעת את הפרטים הבאים:

הנאשם תאר כי במסגרת הסיור המסכם, לפני החלפת המשמרת הבחינו הוא והנאשם 1 במדורה עם 6 אנשים 4 בחורים ושתי בחורות, שצועקים. כמו כן, ראו בחור יורד מהגבעה ובידו 3 קרשים, מתחת לזרועו, קרשים כבדים, לאחר התקיפה ראה 2 קרשים. כשעומת עם גרסתו במשטרה לפיה הבחין ב 2 קרשים השיב כי היו 2 או 3 קרשים וכי בחקירתו במשטרה הוא לא התרכז. (עמ' 106 ש' 10-22 לפרוטוקול)

אותו בחור התקדם לעבר המדורה וזרק הקרשים לתוכה. הוא והנאשם 1 ניגשו אל החבורה, שאלו מהיכן הקרשים, ואלו השיבו כי הביאום מהבית, והראו להם את הקרשים מהרפסודה. הנאשמים 1 ו 2 ניגשו אל העצים לבדוק האם הקרשים משם, נוכחו לדעת שכן, הבינו שצריך להזמין משטרה, נאשם 1 ביקש ממייכאל להזמין והם המשיכו לצעוד לעבר החבורה. הנאשם 2 גם הוא שוחח עם מייכאל לאחר שנאשם 1 דיבר. (עמ' 106 ש' 28-24 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 24619-01-10 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

הנאשם 1 ירד על מנת לשוחח איתם, עד שהמשטרה מגיעה, הנאשם 2 נשאר עוד לצלם את העצים באמצעות הפלפון, הוא לא הספיק לצלם, התקשר למיכאל בקשר, זה לא ענה לו, הנאשם 2 התבונן לאחור וראה את הנאשם 1 כשהמתלוננים שולחים ידיים לעבר נשקו. (עמ' 107 ש' 8-1 לפרוטוקול)

התובעת עימתה את הנאשם 2 עם העובדה שבמשטרה תאר השתלשלות שונה, במשטרה סיפר כי תחילה הבחינו בחבורת השתויים, פנו אליהם וביקשו שלא יעשו ונדאליזם ורק אז הבחינו באדם היורד מהגבעה, הנאשם טען כי מה שקרה בפועל הוא שתחילה הבחינו בבחור שירד מהגבעה, וייתכן והתבלבל במשטרה. (עמ' 107 ש' 14-9 לפרוטוקול)

הנאשם המשיך ותיאר כי עפו בקבוק או שניים כלפי הנאשם 1, הוא לא הבחין מי העיף, הבחין כי הבנות עמדו בצד אבל שלושה אחרים התגודדו מסביבו של הנאשם 1 וניסו לשלוח ידיים לעבר נשקו, הסיבה שלא סיפר במשטרה כי הבקבוק פגע בנאשם 1 היא כי לא זכר. (עמ' 107 ש' 23-15 לפרוטוקול)

הנאשם עומת עם הדברים שמסר במשטרה לפיהם, הבחין בבקבוק עף לחול, הנאשם טען כי בקבוק נוסף פגע בנאשם 1. (עמ' 107 ש' 24 לפרוטוקול)

הנאשם טען להגנה עצמית, הנאשם אישר כי אינו זוכר מי תקפו, וכי אינו מזהה את פניהם, כמו כן, לא זיהה אותם בעימותים, כפועל יוצא אינו יכול לומר מה חלקו של כל אחד מהם בהתקפתו. (עמ' 108 ש' 3-1 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי טענת התביעה אינה נכונה כי בפועל הם לא הותקפו אלא היו עצבניים על הנזק שביצעו. (עמ' 108 ש' 19-18 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי לא הפעיל אלימות קשה, הוא נתן מרפק לפניו אך לא זוכר למי, אך בוודאות לא כשמישהו שכב על הארץ. (עמ' 108 ש' 24-20 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי הבנות זעקו לא כי ראו אקדח אלא לאור הקטטה שארעתה. (עמ' 109 ש' 4-1 לפרוטוקול)

התובעת שאלה את הנאשם מדוע כשנחקר ביקש להיוועץ בעו"ד, לכך השיב כי זו זכותו וכי הואשם בתקיפה ופרנסתו היא אבטחה (עמ' 109 ש' 10-7 לפרוטוקול)

הנאשם ציין כי לא סיפר במשטרה על מיכאל וגנדי משום שלא שאלוהו.

הנאשם נשאל מדוע לא סיפר בהודעתו הראשונה אודות הסכין, השיב כי לא יכל לזכור הכל, היו דברים מפחידים יותר כמו מקל בוער ושברי בקבוק. (עמ' 109 ש' 13-12 לפרוטוקול)

הנאשם טען כי המתלוננים רצו לפגוע בנאשם 1 אך לא הצליחו, המתלוננים פגעו בשני הנאשמים אבל לא הצליחו ליישם את מה שהתכוונו. (עמ' 109 ש' 14-15 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

הנאשם חזר על טענותיו כי הם לא איבדו עשתונותיהם וכי הסיבה לתקרית לא נבעה מעקירת העצים אלא הגנה עצמית. הנאשם שוב טען כי אינו זוכר מה היה חלקו של מי מבין המשתתפים ולכן לא זיהה אותם, גם לא בעימותים. (עמ' 109-110 לפרוטוקול)

ע.ה. 3- פקד אביב פורת

העד הינו קצין חקירות במרחב יפתח והיה אחראי על החקירה בתיק. העד תאר כי מבחינתו לא היו מתלוננים בתיק מאחר ושני הצדדים נחקרו תחת אזהרה, כל צד היה חשוד בקשר למעורבות בתקיפה וכי כל צד תקף את הצד שכנגד. (עמ' 114 ש' 9-4 לפרוטוקול) העד תאר כי אומנם לא קיימים מזכרים אך הוא שלח טכנאי זיהוי לזירה ובשתי הזדמנויות לא הצליחו לאתר את הזירה, בסופו של יום מצוי בתיק החקירה סרט שנמסר למשטרה מטעם גנדי שהיה אחראי האבטחה מטעם חברת ש.ניר. (עמ' 114 ש' 25-17 וכן עמ' 115 ש' 15-1 לפרוטוקול) העד נשאל כיצד זה בהזדמנות הראשונה, בחקירה משעה 00:20 נאשם 1 נחקר שלא תחת אזהרה ואף בצורה פתוחה ואילו למחרת בשעה 07:00 כבר נחקר באזהרה למרות שלא הלכו החוקרים לשטח על מנת למצוא אינדיקציות לצורך אימות גרסתו, כדוגמת שברי זכוכיות מבקבוקים וקרשים שרופים, לכך השיב העד כי הוא קיבל לידי את החקירה רק בבוקר, ורק בשלב זה הובהרה עוצמת המכות והנזקים שנגרמו למתלוננים בתיק. (עמ' 114 ש' 18-13 לפרוטוקול) העד אישר טענת הסנגורית לפיה היתה חשיבות לתפוס את בגדי הנאשמים או לצלמם, לאור העובדה שהצביעו על חריכות על גבי הזיקט שלטענתם נגרמו מקרש עץ בוער שהותקפו באמצעותו. (עמ' 115 ש' 23-19 לפרוטוקול)

העד השיב לטענת הסנגורית כי לא ביצעו פעולות שהיה בהם כדי לסייע לאשר גרסת הנאשמים: " יש מקום לדון אם עשינו הכל, וייתכן שלא עשינו". (עמ' 116 ש' 3 לפרוטוקול) העד השיב כי אינו מייחס חשיבות לשאלה מי הזמין את המשטרה ראשון ונשאר בזירה אלא בוחן את מכלול התמונה. (עמ' 116 ש' 26-1 לפרוטוקול) העד אישר כי היתה חשיבות לעריכת בדיקת שכרות, אולם טען כי קיבל לידי את החקירה בבוקר יום המחרת, בשלב בו כבר לא היתה רלבנטיות לבדיקה, יתרה מזו קיימים מזכרים מרופאי ביה"ח. (עמ' 117 ש' 9-1 לפרוטוקול) באשר לאיתור עדים נוספים לארוע, שב העד וטען כי קיבל לידי החקירה בבוקר יום המחרת ולכן לא ניתן היה לאתר עדי ראייה נוספים פרט לשתי הבחורות עדן ומור. (עמ' 117 ש' 24-10 לפרוטוקול)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

22 בדצמבר 2010

ת"פ 10-01-24619 מדינת ישראל נ' נזרוב ואח'

העד אישר כי לא הזמין רופא משפטי על מנת שיקבע האם גרסתו של סאמר כי קיבל מכה מאקדח תואמת את המכה שקיבל. (עמ' 117 ש' 23- עמ' 118 ש' 4 לפרוטוקול)
העד טוען שהמתלוננים עומתו עם הסתירות בגרסאותיהם. (עמ' 118 ש' 5-8 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית לב"כ המאשימה, עו"ד אניס, השיב העד את הדברים הבאים:

העד אישר כי באותו ערב, לא אמדו נכון את חומרת הארוע, ולכן הנאשמים נחקרו בחקירה פתוחה ולא תחת אזהרה, ואילו למחרת, כאשר הובהר הנזק הפיזי למתלוננים אז הבינו את חשיבות המקרה וחומרתו ולכן חקרו הנאשמים באזהרה. (עמ' 118 ש' 18-27 לפרוטוקול)

בחקירתו החוזרת השיב כי הוא קיבל לידי תיק ובו ארוע תקיפה מצד שני הצדדים ולכן שני הצדדים נחקרו באזהרה. (עמ' 119 ש' 9-14 לפרוטוקול)

ע.ה. 4 - שרון בן גיאת

העד הינו עובד באגף שפ"ע בעיריית ת"א, מנהל אזור צפון, במועד הרבלנטי, בחודש ינואר 2010 היה מנהל אזור דרום אשר כולל בו את מתחם הפארק ביפו. העד תאר כי שמע אודות ארוע ונדליזם בפארק בבוקר יום המחרת. הוא שלח עובד מטעמו שילך ויתעד את הנזק שנגרם, יוסף טורק שמו. העד סיפר כי יוסף סיפר לו על סימני ונדאליזם, עקירת עצים, סימני שברי בקבוקים, צנרת פגועה וקרשים התומכים בעצים חדים שנעקרו כמו גם שברי קרשים.
העד סיפר על הנוהל, שבמקרה של נזק המפקח מודיע לו והוא מודיע לקבלן המתקן והעירייה נדרשת לשלם את התיקון. במקרה זה, מאחר שהנזק היה פעוט העירייה לא נדרשה לשלם. (עמ' 119-120 לפרוטוקול)

בחקירתו הנגדית השיב כי נודע לו דבר הנזק בבוקר המחרת הן מעובדי הנמל אשר הודיעו למוקד העירייה אשר פתחו קריאת תקלה והן מעובדיו שלו, יוסף אשר הוא שלחו על מנת שידווח לו מהזירה מה קרה. (עמ' 120 ש' 18-23 לפרוטוקול)

ע.ה. 5 – יעקב אבורמד

העד סיפר כי הוא מתפקד כקצין ביטחון של נמל יפו מזה 4 שנים מטעם הרשות לפיתוח כלכלי. העד סיפר כי בתחילת תפקידו במקום, היו מקרים רבים של אלימות כלפי מאבטחים אשר בסופם מאבטחים אושפזו בבתי חולים. כשחב' ש. ניר נכנסה לתמונה כשנה וחצי לפני הארוע, החלו שינוי נהלים וגיוס כ"א חדש, העד העיד כי הוא אישית גייס את הנאשמים שלפנינו. כמו כן, סיפר כי מעתה חשו בנוכחות המאבטחים, והאוכלוסיה המקומית הבינה ש"חוקי המשחק" השתנו והחלו לקבל את נוכחותם. כמו כן, ציין כי האזור הוא בעייתי, כי האוכלוסיה המקומית נוהגת להגיע בחבורות

